

ANNEX VII

Llista de primeres matèries per a l'alimentació animal que es prohibeixen utilitzar en els pinsos compostos

1. Excrements, orina i altres continguts gastrointestinals procedents del buidatge o de l'eliminació de l'aparell digestiu, independentment de la forma de tractament o mescla aplicada.

2. Pells tractades amb substàncies adobadores, inclosos els seus residus.

3. Llavors, plançons i altres materials de multiplicació de plantes que hagin estat tractats amb productes fitosanitaris després de la collita a causa de la seva destinació; els seus derivats.

4. Fusta, serradures i altres materials derivats de fustes tractades amb productes protectors.

5. Tots els residus obtinguts en les diferents fases del procés de tractament d'aigües residuals urbanes, domèstiques i industrials (*), independentment de qualsevol procés posterior al qual se sotmetin aquests residus i independentment també de l'origen de les aigües residuals.

El terme «aigües residuals» no fa referència a les «aigües de procés», és a dir, l'aigua procedent de conductes independents integrats a indústries alimentàries o de fabricació de pinsos; quan aquests conductes es proveeixin d'aigua, aquesta ha de ser salubre i neta (**). En el cas de les indústries pesqueres, els conductes també es poden proveir d'aigua de mar neta (***). Les aigües de procés només poden contenir matèries procedents de pinsos o productes alimentaris i han d'estar tècnicament lliures d'agents netejadors, desinfectants o altres substàncies no autoritzades per la legislació sobre alimentació animal.

Les matèries d'origen animal presents en les aigües de procés s'han de tractar d'acord amb el que disposa la Directiva 90/667/CEE del Consell.

6. Residus urbans sòlids, com ara les escombraries domèstiques.

7. Residus no tractats de menjadors col·lectius, excepte els residus d'aliments d'origen vegetal, inapropiats per al consum humà perquè no es consideren frescos.

(*) Tal com es defineixen a l'article 2 de la Directiva 91/271/CEE del Consell, de 21 de maig, sobre el tractament de les aigües residuals («Aigües residuals urbanes»: les aigües residuals domèstiques o la barreja d'aquestes amb aigües residuals industrials i/o aigües de correntia pluvial. «Aigües residuals domèstiques»: les aigües residuals procedents de zones d'habitatge i de serveis i generades principalment pel metabolisme humà i les activitats domèstiques. «Aigües residuals industrials»: totes les aigües residuals abocades des de locals utilitzats per efectuar qualsevol activitat comercial o industrial, que no siguin aigües residuals domèstiques ni aigües de correntia pluvial.).

(**) Tal com es defineix a l'article 4 de la Directiva 98/83/CE del Consell, de 3 de novembre, relativa a la qualitat de les aigües destinades al consum humà («les aigües destinades al consum humà són salubres i netes quan: a) no contenen cap tipus de microorganisme, paràsit o substància, en una quantitat o concentració que pugui suposar un perill per a la salut humana, i b) compleixen els requisits mínims especificats a les parts A i B de l'annex I»).

(***) Tal com es defineix a l'article 2 de la Directiva 91/493/CEE del Consell, de 22 de juliol, per la qual es fixen les normes sanitàries aplicables a la producció i a la posada al mercat dels productes pesquers («Aigua de mar neta»: l'aigua de mar o salabrosa que no presenti contaminació microbiològica, substàncies nocives i/o plàncton marí tòxic en quantitats que puguin alterar la qualitat sanitària dels productes pesquers, que s'ha d'utilitzar en les condicions que estableix aquesta Directiva).

8. Embalatges i parts d'embalatge procedents de la utilització de productes de la indústria agroalimentària.

9. Les proteïnes animals elaborades, tal com les defineix l'article 1 de la Decisió 2000/766/CE del Consell, que s'emprin en l'alimentació dels animals de granja mantinguts, engreixats o criats per a la producció d'aliments, amb les excepcions següents:

a) Per a remugants i no remugants:

Llet i productes lactis,

Gelatina, de no remugants per recobrir els additius en el sentit de la Directiva 70/524 del Consell, de 23 de novembre, sobre els additius en l'alimentació animal.

b) Per a no remugants:

Farina de peix,

Fosfat dicàlcic procedent d'ossos desgreixats,

Proteïnes hidrolitzades, que s'han d'haver obtingut d'acord amb les condicions descrites a les decisions 2001/9/CE i 2001/165/CE de la Comissió.

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

1372 *LLEI 17/2001, de 31 de desembre, de modificació de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya.* («BOE» 21, de 24-1-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 17/2001, de 31 de desembre, de modificació de la Llei 5/1990, del 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya.

PREÀMBUL

La Llei 5/1990, del 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, té com a objecte establir el règim general de programació, promoció i finançament de les infraestructures hidràuliques. Precisament, la competència de la Generalitat sobre obres hidràuliques que li atribueix expressament l'article 9.13 de l'Estatut d'autonomia es concreta, segons el Decret legislatiu 1/1988, del 28 de gener, pel qual s'aprova la refosa dels preceptes de la Llei 5/1981, del 4 de juny, i la Llei 17/1987, del 13 de juliol, en un text únic, en la programació, la promoció i l'execució d'aprofitaments i altres infraestructures, i de les actuacions de política hidràulica que són necessàries a Catalunya.

La intervenció de l'Administració de la Generalitat comporta, doncs, l'execució d'un seguit d'obres que impliquen un volum molt important d'inversió pública. En aquest sentit, el Govern ha de prendre en consideració, en funció de les disponibilitats i les concessions d'aigua, dels conreus i de les rendes dels pagesos, el grau de participació econòmica dels beneficiaris de les dites obres en els costos respectius.

Els nous sistemes de reg i llurs aplicacions en diferents conreus i en diferents indrets del territori fan que s'hagin de considerar els regs anomenats de suport, que són

els que fan possibles els conreus per als quals no calen grans quantitats d'aigua. En aquest sentit, a Catalunya hi ha comarques on l'execució d'aquests tipus de regs es fa del tot necessària, però a la vegada cal tenir present la rendibilitat dels conreus i les aportacions econòmiques dels futurs regants.

Es per aquest conjunt de motius que cal modificar la Llei 5/1990, del 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, en el sentit que en el cas dels regs anomenats de suport la contribució econòmica dels futurs regants quedi reduïda d'un 50 per 100.

Article únic. *Modificació de l'article 26.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 26 de la Llei 5/1990, del 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«1. L'import de la contribució econòmica dels beneficiaris, sigui quina sigui la modalitat d'aquella, s'ha d'acordar per a cada cas i ha d'ésser:

a) El 40 per 100 del cost total d'inversió, en el cas de millora de regs existents.

b) El 30 per 100 del cost total d'inversió, en el cas de regs de nova implantació o d'ampliació de zones regables.

c) El 30 per 100 del cost total d'inversió, en el cas d'obres de millora de regs existents a fi d'obtenir un estalvi d'aigua que permeti posar a disposició de l'Agència Catalana de l'Aigua els romanents hídrics que es produeixen, perquè en faci la gestió.

d) El 30 per 100 dels costos totals d'inversió, en el cas de millora de regs existents on es dugui a terme el procediment de concentració parcel·l·ària.

2 bis. Pel que fa als regs anomenats de suport, tant en el cas de millora de regs existents o d'ampliació de zones regables com en el cas de regs de nova implantació, la contribució econòmica dels beneficiaris queda reduïda d'un 50 per 100. S'entén per reg de suport el destinat al regadiu que té una dotació màxima per hectàrea i any de 3.500 metres cúbics d'aigua. Excepcionalment, el Govern pot incrementar aquesta dotació en els casos que no comportin un canvi substancial dels conreus actuals.»

Disposició transitòria.

La reducció establerta pel nou apartat 2 de l'article 26 de la Llei 5/1990, del 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, és aplicable a totes les actuacions iniciades després de l'entrada en vigor de la dita Llei 5/1990.

Disposició final.

Es faculden el Govern i el conseller o consellera competent en matèria d'agricultura perquè dictin les disposicions necessàries per a l'aplicació d'aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 31 de desembre de 2001.

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3546, de 4 de gener de 2002)

1373 LLEI 18/2001, de 31 de desembre, d'orientació agrària. («BOE» 21, de 24-1-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 18/2001, de 31 de desembre, d'orientació agrària.

PREÀMBUL

Aquests darrers anys el sector agrari i el món rural de Catalunya han sofert transformacions profundes. La necessitat de definir un marc de referència és una constatació que s'inicia amb la creació d'una nova administració, amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, a partir de l'assumpció de les competències transferides d'acord amb el règim d'autogovern introduït com a conseqüència de l'aplicació de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia. El Pla nacional agrari, d'àmbit estatal, el Pla director de política agrària i pesquera i el Pla general de política forestal van significar un esforç d'anàlisi i de definició d'una estratègia per al desenvolupament de l'agricultura i la modernització de les seves estructures, i també per a la potenciació del medi rural. Aquestes estratègies han quedat plasmades en el Programa de desenvolupament rural de Catalunya, finançat per la Generalitat, l'Estat i la Unió Europea.

L'adhesió, l'any 1986, a les Comunitats Europees i la reforma de la política agrícola comuna de l'any 1992 van comportar un esforç addicional, tant de les administracions com de tot el sector agrari, per aconseguir d'adaptar-se als nous condicionants econòmics i al nou marc normatiu. Recentment, la necessitat d'adequar la política agrària als acords sobre intercanvis internacionals, presos en el si de l'Organització Mundial del Comerç, obliga tots els països de la Unió Europea a fer un replantejament dels objectius i les prioritats, d'acord amb les formulacions de l'Agenda 2000, les quals apunten cap a una reducció progressiva dels ajuts de la política agrària comuna.

És per tot això que, a principi de l'any 2000, les organitzacions professionals agràries, la representació del món cooperatiu i l'Administració nacional agrària van iniciar una reflexió col·lectiva, que després es va estendre a altres àmbits, amb la finalitat de conèixer les inquietuds de les persones dedicades a l'agricultura, la ramaderia i l'explotació forestal, i constatar les demandes d'una societat cada cop més preocupada per la integritat del medi, la qualitat dels aliments i l'equilibri territorial. Aquest procés d'anàlisi i debat ha permès establir els principis per a la creació d'un nou marc de referència, que es concreta en el contingut del Llibre blanc del sector agrari. Les propostes per a l'agricultura, la ramaderia, els boscos i la indústria agroalimentària que conté aquest document tenen en compte, a la vegada, les funcions econòmiques, les mediambientals, les socials i les d'equilibri territorial, les quals han de permetre aconseguir un desenvolupament sostenible i fer compatible l'explotació econòmica amb la preservació dels valors naturals.

Aquest és l'esperit que inspira la Llei, la qual vol posar les bases i establir les directrius per orientar la intervenció dels poders públics en l'economia agrària i el món rural, per a la millora de les condicions de vida i treball i l'impuls i el reconeixement decidits del caràcter multifuncional de l'activitat agrària.

Aquesta Llei s'estructura en sis capítols. El capítol I conté les disposicions generals referents a l'objecte i les finalitats de la Llei, centrades bàsicament en la millora de les condicions en què s'exerceix l'activitat agrària.